

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 61ο ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011

Ἡ ἅγια Λυδία ἡ Φιλιππησία

Ἡ Ἄγια Λυδία κατοικοῦσε στους Φιλίππους τῆς Μακεδονίας. Ἦταν πορφυροπώλης. Ὑπῆρξε ἡ πρώτη γυναίκα πού ἀσπάστηκε τόν Χριστιανισμό στήν Εὐρώπη. Ἄν καί ἀνῆκε σέ οικογένεια πού πίστευε στό ἀρχαιοελληνικό δωδεκάθεο, ἡ καρδιά της ἦταν ἀνήσυχη καί δέν δεχόταν νά πιστέψει σέ αὐτούς τούς ψεύτικους θεούς. Ἡ ἐπιθυμία της γιά νά γνωρίσει τόν ἀληθινό Θεό ἦταν ἔντονη. Αὐτή ἡ ἐπιθυμία της τήν ὀδήγησε νά παρακολουθήσει τή διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος ὀδηγούμενος ἀπό τό ὄραμά του στήν Τρωάδα ἔφτασε στους Φιλίππους γιά νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Λυδία, ὀδηγήθηκε ἐκεῖ, κοντά στίς ὄχθες τοῦ Ζυγάκτου ποταμοῦ, καί ἄκουσε γιά πρώτη φορά τόν Ἄπ. Παῦλο νά μιλάει γιά τόν Χριστό. Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή ἡ Λυδία πίστεψε στόν Κύριο καί βαπτίζεται στά νερά τοῦ Ζυγάκτου καί ἡ καρδιά της πλημμυρίζει ἀπό εὐγνωμοσύνη πρός αὐτούς πού ἄνοιξαν τά μάτια τῆς ψυχῆς της καί ζητᾶ νά τούς φιλοξενήσει στό σπίτι της.

Μετά τό βάπτισμά της ἀπό τόν Ἀπόστολο Παῦλο, ἐπιθυμεῖ νά προσφέρει τά χρήματά της, τήν πορφύρα της καί ὅ,τι ἄλλο ἔχει γιά νά δείξει τήν εὐγνωμοσύνη της. Ἐπειτα ἀπό αὐτά, τά προσφέρει ὅλα στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καί πρώτα τόν ἑαυτό της, καθώς πλέον ἀνήκει στό Χριστό. Ἡ μεγάλη της πίστη τήν κάνει νά ἀφοσιωθεί στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Κατ' ἀρχήν ὀδηγεῖ τούς δικούς της στή νέα πίστη καί στή συνέχεια ἐπιδίδεται συστηματικά στόν εὐαγγελισμό τῶν ἄλλων ψυχῶν. Γίνεται Σαμαρείτις τῶν Φιλίππων, ἀναδεικνύεται ζωντανό μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί ἐργάζεται μέ ὅλες της τίς δυνάμεις γιά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐτσι ἀφοῦ ἐργάστηκε καί ἔζησε σύμφωνα μέ τό θέλημά του, παραδίδει τό πνεῦμα της καί φεύγει ἀπό τόν μάταιο τοῦτο κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη της στίς 20 Μαΐου.

Δημ. Σπυριδάκης, Δέσποινα καί Χρυσή Ρεμουντάκη.

Κατηχητικό Σχολεῖο Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Σητείας

Οι Άγιοι και τὰ Σῶα: Τὰ φιλάλληλα κοράκια τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα

Στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα, στὰ Ἱεροσόλυμα, βρίσκουν πάντα καταφύγιο καὶ τροφή δύο κοράκια. Οἱ Πατέρες τούς ρίχνουν κομμάτια ἀπὸ τὸ ψωμί πού περισσεύει, ἐνῶ τούς ἔχουν πάντα καὶ ἓνα δοχεῖο μὲ καθαρό νερό. Στὴν Μονὴ μαζεύονται καὶ ἄλλα μικρά πουλιά, καθὼς καὶ πλῆθος περιστερῶν. Ὅταν ὁμως κάνει πολλὴ ζέστη, τὰ κομμάτια τοῦ ψωμοῦ ξεραίνονται καὶ τὰ μικρά πουλιά δὲν μποροῦν νὰ τὰ φᾶνε. Μαζεύονται τότε κοντὰ στὸ ξερὸ ψωμί καὶ περιμένουν νὰ ἔρθουν τὰ κοράκια. Καὶ ξέρετε γιατί;

Ὅσο ἀπίστευτο κι ἂν σᾶς φαίνεται, τὰ κοράκια, μόλις ἐμφανιστοῦν, πιάνουν μὲ τὰ νύχια τοῦ δεξιοῦ τους ποδιοῦ τὰ κομμάτια τοῦ ψωμοῦ, τὰ ρίχνουν μέσα στὸ δοχεῖο μὲ τὸ νερό, τὰ πιέζουν μὲ τὰ πόδια τους νὰ βραχοῦν καλά καὶ νὰ μαλώσουν καὶ μετὰ ἀφήνουν τὰ μικρά πουλιά νὰ φᾶνε. Τέλος, ἀφοῦ φᾶνε πρῶτα ἐκεῖνα, τρῶνε μετὰ καὶ τὰ κοράκια ὅ,τι περισσεύει.

Δύο εἶναι πάντα τὰ κοράκια τῆς Μονῆς. Σ' ἓνα βράχο κοντὰ σ' αὐτὴν ἔχουν τὴν φωλιά τους. Μιά φορά τὸν χρόνο γεννοῦν δύο ἢ τρία αὐγά, τὰ ἐπωάζουν καὶ, ὅταν μεγαλώσουν οἱ νεοσσοὶ καὶ ἀρχίσουν νὰ πετοῦν καλά, φεύγουν μακριὰ ἀπὸ τὴν Μονή, πέρα ἀπὸ τὴ Νεκρὰ Θάλασσα. Ἀφήνουν ἐκεῖ τὰ μικρά τους καὶ ξαναγυρίζουν πίσω.

Τὰ κοράκια αὐτὰ τρῶνε μόνο ψωμί. Χαρακτηριστικὸ εἶναι πῶς, ὅταν ἓνα γαῖδουράκι γλύστρησε καὶ ἔπεσε μέσα στὸ χεῖμαρρο πού βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴ Μονή, ὄρνεα ἔφτασαν ἀπὸ μακριὰ καὶ ἔτρωγαν τὸ πτώμα. Τὰ κοράκια τῆς Μονῆς, ὁμως, ἂν καὶ τὸ πτώμα ἦταν μπροστὰ στὰ μάτια τους, οὔτε κἂν πλησίασαν.

(*Ἀπομνημονεύματα Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Σπετσιέρη. Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Σίμωνος Μοναχοῦ, «Ἡ ζωοφιλία τῶν Ἁγίων καὶ ἡ ἀγιοφιλία τῶν ζώων», ἐκδ. «Ὁ Ἅγιος Στέφανος», Ἀθήνα 2007).*

Οἱ ἀπορίες μας...

-Γιατί οἱ Μυροφόρες γυναῖκες εἶδαν πρῶτες τὸν Ἀναστημένο Χριστό;

Ἡ πρῶτὴ ἀπὸ τίς ἑντεκα (11) ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, πού ἀναφέρονται μέσα στὴν Καινὴ Διαθήκη, ἔγινε στὶς Μυροφόρες γυναῖκες (Ματθ. 28, 9-10). Οἱ Μυροφόρες ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα πού γνώρισαν τὸν Κύριο στὴ Γαλιλαία, ἔγιναν πιστές μαθητρίες Του καὶ τὸν ἀκολουθοῦσαν παντοῦ. Μάλιστα, τὴν ὥρα τῆς σταυρικῆς θυσίας Του οἱ Μυροφόρες ἔμειναν πιστές καὶ ἀφοσιωμένες, ὅταν ὅλοι οἱ μαθητές εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἐκτός τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο. Ἐμείναν κοντὰ στὸν Δάσκαλό τους, ζώντας τὸ ἐκούσιο πάθος Του. Δὲν ἀποχώρησαν οὔτε μετὰ τὸ θά-

νατό Του, ἀλλὰ παρέμειναν θρηνώντας κοντὰ στὸ σταυρό. Καὶ μόλις παρουσιάστηκε ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ ὁ Νικόδημος, αὐτές τοῦς βοήθησαν στὸν ἐνταφιασμό, καὶ δὲν ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνημεῖο, παρὰ μόνο ἀργὰ τὴ νύκτα.

Οἱ Μυροφόρες μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ γενναϊότητά τους, πρὶν ἀκόμη ξημερώσει, ξεκινοῦν γιὰ τὸ μνημα φέρνοντας μαζί τους ἀρώματα, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἐτοιμάσει, γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐνῶ ἤξεραν ὅτι τὸ μνημα εἶναι σφραγισμένο μὲ ἓναν πελώριο καὶ βαρὺ λίθο καὶ ὅτι φρουροῦνταν ἀπὸ ἔνοπλους Ρωμαίους στρατιῶτες, δὲν φοβήθηκαν οὔτε τὸ σκοτάδι, οὔτε τὴν ἐρημιά.

Ὁ Κύριος ἐπιβραβεύει αὐτὴν τὴν ἀγάπη, τὴν ἀφοσίωση, τὴν ἀνδρεία καὶ τὴ μεγαλοψυχία πού ἐπέδειξαν τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως, γι' αὐτὸ πρῶτες αὐτές ἄκουσαν τὴ μεγάλη εἶδηση, τὸ ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως ἀπὸ ἄγγελο Κυρίου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι γιὰ νὰ ἀξιωθεί κανεὶς νὰ δεῖ τὸν Ἀναστάντα Χριστὸ χρειάζεται νὰ ἔχει ἀγάπη καὶ ἀνδρεία. Ἡ πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ στὶς Μυροφόρες γυναῖκες ἔχει καὶ ἓνα βαθύτατο νόημα, σύμφωνα με τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνανέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ἡ ἀνάπλαση καὶ ἡ ἐπάνοδος στὴν ἀθάνατη ζωὴ τοῦ πρώτου Ἀδάμ. Τὸν πρώτο Ἀδάμ, μετὰ τὴ δημιουργία του, τὸν εἶδε πρώτη ἡ γυναίκα, γιατί ἐκεί-

νη τὴν ὥρα δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄλλος νὰ τὸν δεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Εὐα, πού δημιουργήθηκε μετὰ ἀπὸ αὐτόν. Ἔτσι καὶ τὸν νέο Ἀδάμ, δηλ. τὸν Χριστὸ, μόλις βγῆκε ἀπὸ τὸν τάφο, τὸν εἶδαν πρῶτες οἱ γυναῖκες, μέ ἐπικεφαλῆς τὴν Παναγία Μητέρα Του. Ἐνῶ ἡ γυναίκα, ἡ Εὐα, ἦταν ἐκείνη πού ἔφερε τὸ μῆνυμα τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ, τώρα ἡ γυναίκα εἶναι ἐκείνη πού φέρνει τὸ μῆνυμα τῆς ἀναστάσεως στοὺς Ἀποστόλους. Μέ τὸν τρόπο αὐτὸ ἔχασε καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς γυναικείας φύσεως γιὰ τὴν παράβαση καὶ τὴν πτῶση τῶν πρωτοπλάστων.

Τὶς Μυροφόρες γυναῖκες ἐορτάζει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὴν Β' Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα.

Παροιμίες

Βρεῖτε τὴ σωστὴ ἐρμηνεῖα τῆς κάθε παροιμίας.

1. Ὅποιος ἀνακατεύεται μέ τὰ πίτουρα, τὸν τρῶνε οἱ κότες.

α. Οἱ κότες δὲν τρῶνε μόνο πίτουρα, τρῶνε καὶ καλαμπόκι.

β. Ὅποιος ἀνακατεύεται μέ τίς κότες, συχνά εἶναι λερωμένος.

γ. Ὅποιος μπλέκει σέ βρώμικες δουλειές, βγαίνει ζημιωμένος.

2. Πιά χάρη τοῦ βασιλικοῦ ποτίζεται καὶ ἡ γλάστρα.

α. Ὅταν ποτίζουμε τὸ βασιλικό, βρέχουμε τὴ γλάστρα.

β. Πιά χατίρι τοῦ τιμώμενου προσώπου, φροντίζουμε καὶ τοὺς συνοδοῦς του.

γ. Πιά τὸ χατίρι τῶν παιδιῶν, οἱ γονεῖς ὑπομένουν πολλὰ.

3. Καθαρός οὐρανός δὲν φοβάται.

α. Ὁ ἄθως δὲν φοβάται κατηγορίες καὶ συκοφαντίες.

β. Ὅταν ὁ οὐρανός δὲν ἔχει σύννεφα,

δὲν ἀστράφτει καὶ δὲν βρέχει.

γ. Τὰ μικρὰ παιδιά φοβοῦνται τίς ἀστράπες.

4. Ὅποιος κунηγᾷ πολλοὺς λαγούς, δὲν πιάνει κανένα.

α. Ὁ κунηγός πρέπει νὰ κунηγᾷ ἓνα μόνο λαγό.

β. Ὅποιος ἀσχολεῖται μέ πολλές δουλειές δὲν τελειώνει καμιά.

γ. Ὅποιος εἶναι πολυάσχολος, δὲν τοῦ μένει ἐλεύθερος χρόνος.

5. Ἀγαπᾷ ὁ Θεός τὸν κλέφτη, μά ἀγαπᾷ καὶ τὸν νοικοκύρη.

α. Ὁ κλέφτης πού δὲν κρύβεται, γρήγορα συλλαμβάνεται.

β. Ὁ Θεός ἀγαπᾷ καὶ τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς νοικοκύρηδες.

γ. Αὐτὸς πού ἀδικεῖ τοὺς ἄλλους, ἀργά ἢ γρήγορα ἀποκαλύπτεται.

6. Φασούλι, φασούλι γεμίζει τό σακούλι.

α. Όποιος δέν κάνει οικονομίες δέν γίνε-
ται ποτέ πλούσιος.

β. Η συστηματική και ύπομονετική απο-
ταμίευση συσσωρεύει αγαθά.

γ. Είναι αδύνατο νά γεμίζει τό σακούλι από
ένα-ένα φασόλι.

7. Πιό πολύ ψωμί τρώγεται μέ τό μέλι παρά μέ τό ξύδι.

α. Τό μέλι και τό ξύδι δέν έχουν τήν ίδια
γεύση.

β. Τό μέλι τρώμε στό ψωμι, τό ξύδι στη σα-
λάτα.

γ. Πιό πολλά κερδίζεις μέ τούς καλούς τρό-
πους παρά μέ τούς κακούς.

8. Νηστικό άρκοϋδι δέν χορεύει.

α. Όποιος είναι νηστικός, δέν σκέφτεται
τόν χορό.

β. Αϋτός πού πεινάει, δέν μπορεί νά έργα-

στεί.

γ. Άν δέν πληροϋνται κάποιες προϋποθέ-
σεις, δέν μπορεί νά ξεκινήσει μιá δουλειά.

9. Ό καλός καπετάνιος στη φουτουνα φαίνεται.

α. Η άξιοσύνη και ή ικανότητα κάποιου
φαίνονται στίς δύσκολες καταστάσεις.

β. Ό καλός караβοκύρης δέν φοβάται τήν
τρικυμία.

γ. Ό άξιος πάντα τά καταφέρνει.

10. Η γλώσσα κόκκαλα δέν έχει και κό- καλα τσακίζει.

α. Η γλωσσοφαγιά είναι πολύ κακό και
βλαβερό πράγμα.

β. Τά πικρά λόγια τσακίζουν ψυχικά και
σωματικά.

γ. Οί συκοφαντίες και ψευδομαρτυρίες κά-
νουν μεγάλο κακό.

Η Άγια και Μεγάλη Έβδομάδα

Μεγάλη Δευτέρα

Τή Μεγάλη Δευτέρα ή Έκκλησία μās
ϋπενθυμίζει δύο γεγονότα:

1) Τήν παραβολή τής καταραμένης συκιάς,
πού ξεράθηκε. Μέ αϋτή ή Έκκλησία μās επι-
σημαίνει ότι δέν πρέπει νά μένουμε στήν
έξωτερική όμορφιά και στή θεωρητική πί-
στη, αλλά νά κάνουμε έργα άγάπης και προ-
σφοράς στό συνάνθρωπο. Ό άνθρωπος
πρέπει νά αγωνίζεται και νά καλλιεργεί τίς
ἀρετές τής άγάπης, τής πίστης και τής
άγνότητας.

2) Τήν ιστορία τοϋ πολύπαθου Παγκάλου
Ίωσήφ, πού προεικονίζει τό πάθος τοϋ Κυ-
ρίου. Διδασκόμαστε πώς για νά δείχνουμε
τήν άγάπη μας πρός τόν Θεό, χρειάζεται νά
έχουμε ταπεινώση, ύπομονή και άγνότητα.

Μεγάλη Τρίτη

Στόν Όρθρο τής Μεγάλης Τρίτης ή Έκκλη-
σία μας προβάλλει δύο διδακτικά θέματα:
Τήν παραβολή τών δέκα παρθένων και τήν
παραβολή τών δέκα ταλάντων. Οί παρθέ-
νες συμβολίζουν τίς ψυχές μας και ή προ-

μήθεια λαδιοϋ για τό λυχνάρι είναι ό επίγειος
άγώνας μας για νά κάνουμε τό θέλημα
τοϋ Θεοϋ. Όφείλουμε νά πράττουμε καλά
έργα και νά αγωνιζόμαστε για νά αποκτή-
σουμε ἀρετές. Άς έχουμε άναμμένες τίς
λαμπάδες τής πίστης και τής άγάπης πρός
τό συνάνθρωπό μας για νά ύποδεχτοϋμε τό
Νυμφίο τής Έκκλησίας.

Τά τάλαντα συμβολίζουν τά χαρίσματα
μας, και δέν πρέπει νά τά κρατάμε για τόν
έαυτό μας, αλλά νά τά καλλιεργοϋμε και νά
τά προσφέρουμε στό Θεό και στοϋς συ-
νανθρώπους μας.

Μεγάλη Τετάρτη

Τή Μεγάλη Τετάρτη ή Έκκλησία μās θυ-
μίζει τή μετάνοια τής άμαρτωλης γυναίκας
πού άλειψε τόν Ίησοϋ μέ μϋρο και τή
συγχώρεση για τά άμαρτήματά της. Τήν
άμαρτωλή αϋτή γυναίκα τή συγκρίνουμε μέ
τόν Ιούδα, ό όποιος πρόδωσε τό δάσκαλό
του χωρίς νά μετανοήσει κι έτσι ή ψυχή του
χάθηκε. Επίσης, αϋτή τή μέρα ψάλλεται τό
γνωστό τροπάριο τής Κασσιανής, ή όποία
ήταν ύμνογράφος και εϋσεβής γυναίκα.

Τό απόγευμα τῆς Μεγ. Τετάρτης τελείται στίς ἐκκλησίες ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου, μέ τά ἑπτά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα, τά ἑπτά Εὐαγγέλια καί τίς ἰσαριθμικές εὐχές, καί ὁ ἱερέας «σταυρώνει», χρίει μέ τό ἅγιο ἔλαιο, τούς πιστούς.

Μεγάλη Πέμπτη

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ γιορτάζουμε τέσσερα (4) γεγονότα: 1) Τόν Ἱερό Νιπτήρα, ὅπου ὁ

Χριστός ἔπλυνε τά πόδια τῶν μαθητῶν Του γιά νά διδάξει τήν ταπείνωση πού πρέπει νά ἔχουμε στήν ψυχή μας. 2) Τό Μυστικό Δείπνο τοῦ Χριστοῦ μέ τούς μαθητές Του, ὅπου ὁ Κύριος μέσ παρέδωσε τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τό κορυφαῖο

γεγονός τῆς Ἐκκλησίας μας. 3) Τήν προσευχή τοῦ Χριστοῦ στή Γεθσημανή, πού μᾶς ἔδειξε τή μεγάλη ἀγάπη Του γιά τόν κόσμο καί τήν ὑπακοή Του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. 4) Τήν προδοσία τοῦ Χριστοῦ ἀπ' τόν Ἰούδα, πράξη πού δείχνει τό μέγεθος τῆς ἀχαριστίας πρὸς τόν δάσκαλο. Τό απόγευμα τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς ἀναγιγνώσκονται τά δώδεκα (12) Εὐαγγέλια, τά ὁποῖα εἶναι τόσα ὅσοι καί οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Μετά τό 5ο Εὐαγγέλιο γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ ἀπό τό Ἱερό στό κέντρο τοῦ Ναοῦ καί ψάλλεται τό ἀντίφωνο «Σήμερον κρεμάται ἐπί ξύλου».

Μεγάλη Παρασκευή

Εἶναι ἡ ἡμέρα πού θυμόμαστε τά Ἄχραντα Πάθη τοῦ Κυρίου μας, αὐτά πού ὑπέστη γιά τή σωτηρία μας. Τό πρωί τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς διαβάζονται οἱ Μεγάλες Ὁρες. Οἱ ὕμνοι πού ἀκούγονται σχετίζονται μέ τό θεῖο Πάθος, τή Σταύρωση καί τό θάνατο τοῦ Ἰησοῦ πάνω στό σταυρό. Μετά ἀκολουθεῖ ὁ Ἑσπερινός, ὅπου στό τέλος γίνεται ἡ ἀποκαθήλωση τοῦ Κυρίου ἀπό τόν Σταυρό. Στή συνέχεια στό κέντρο τοῦ Ναοῦ τοποθετεῖται ὁ Ἐπιτάφιος. Τό ἴδιο βράδυ ψάλλονται τά ἐγκώμια (Ἐπιτάφιος θρήνος) σέ τρεῖς στάσεις. Ὁ πιστός αισθάνεται ὅτι ζεῖ

ἀληθινά τά πάθη τοῦ Κυρίου ιδιαίτερα αὐτήν τή μέρα καί περιμένει νά συμμετάσχει καί στήν Ἀνάσταση.

Μεγάλο Σάββατο

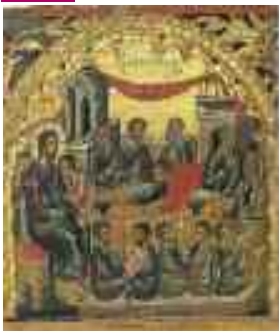
Στή μνήμη μας ἔρχεται ἡ ἱστορία τοῦ Ἰωῶ, πού ἔμεινε γιά τρεῖς μέρες στήν κοιλιά τοῦ κήτους, καθώς καί τῶν Τριῶν Παιδῶν πού ἔμειναν στό καμῖνι καί δέν ἔπαθαν τίποτα. Ἡ μέρα αὐτή εἶναι ἀφιερωμένη στήν ταφή καί τήν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ στόν Ἄδη. Τό πρωί ἐκείνης τῆς μέρας ἀκούμε νά προαναγγέλεται τό μεγαλύτερο γεγονός πού εἶδε ἡ ἀνθρωπότητα: «Ἀνάστα ὁ Θεός κρίνων τήν γῆν», ἡ πρώτη Ἀνάσταση. Θυμόμαστε ὅτι ὁ Χριστός κατέβηκε στόν Ἄδη, ἔμεινε γιά τρεῖς μέρες καί νίκησε τόν θάνατο, ἀνέτρεψε τίς χάλκινες πύλες καί τούς σιδερένιους μοχλοῦς τοῦ ἐλευθερώνοντας τούς ἀνθρώπους. Μέ τήν κάθοδό Του στόν Ἄδη ἀπέδειξε ὅτι εἶναι ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου.

Κυριακή τοῦ Πάσχα

Τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης εἶναι ὅτι ἡ ζωή δέ σταματᾷ στόν τάφο. Ὁ Χριστός νίκησε τό θάνατο καί μᾶς χάρισε τήν ἀθανασία. Ἡ καρδιά τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ γεμίζει ἀπό ἀληθινή χαρά γιά τή νίκη τῆς ζωῆς πάνω στό θάνατο. Οἱ ἁμαρτίες συγχωρήθηκαν, ἐξαγοράστηκαν μέ τή θυσία τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἀδαιανός τάφος σηματοδοτεῖ τό πέρασμα στήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Χριστός Ἀνέστη!

Ἐπιμέλεια: Δημήτριος Σπυριδάκης, Δέσποινα Ρεμμοντάκη, Μιχαήλ Πόλος, Χρυσή Ρεμμοντάκη, Μαρία Τερεζάκη, Μαρία Τσιφετάκη, Ἑλενα Τζωρτζάκη. (Κατηχητικό Σχολεῖο Ἑνορίας Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Σητείας).

Ἡ ἀντιστοίχιση τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος

Κυριακή τῶν Βαΐων.
Μεγάλη Δευτέρα.
Μεγάλη Τρίτη.
Μεγάλη Τετάρτη.
Μεγάλη Πέμπτη.
Μεγάλη Παρασκευή.
Μεγάλο Σαββάτο.
Κυριακή τοῦ Πάσχα.

Ἡ ἀμαρτωλή ἀλείφει τόν Ἰησοῦ μέ μύρο.
Ἡ παραβολή τῶν 10 Παρθένων.
Ἦ. Νιπτήρας, Μ. Δεῖπνος, ὑπερφύα προσευχή, προδοσία.
Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου.
Ἡ καταραμένη συκαί καί ὁ Ἰωσήφ Πάγκαλος.
Ἡ κάθοδος τοῦ Κυρίου στόν Ἄδη.
Ἡ Σταύρωση καί ἡ ταφή τοῦ Κυρίου.
Θριαμβευτική εἴσοδος τοῦ Κυρίου στό Ἱεροσόλυμα.

Ἡ ἀκροστιχίδα τοῦ ΔΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΥ

Α _____
Γ _____
Γ _____
Ε _____
Λ _____
Ι _____
Ο _____
Φ _____
Ο _____
Ρ _____
Ο _____
Σ _____

Ὁ χαιρετισμός μετά τό Πάσχα εἶναι «Χριστός...».
Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ ἦταν συγκεντρωμένοι στήν ...
Ἡ λέξη στρογγυλό ἔχει δύο ἴδια γράμματα.
Ἡ πρώτη λέξη πού εἶπε ὁ Χριστός μόλις εἶδε τίς μαθήτριες.
Ὁ Κύριος τόν ἀνέστησε τήν 4ῃ ἡμέρα μετά τόν θάνατό του.
Τό ὄνομα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ
«...βαθῆως» ξεκίνησαν οἱ Μυφορόρες γιά τόν τάφο τοῦ Κυρίου.
Τό ἔνωσαν οἱ γυναῖκες μόλις εἶδαν τόν Ἰησοῦ.
«...τῶν Ἑλαιῶν». Ἐκεῖ ἔγινε ἡ προσευχή τοῦ Κυρίου.
Καί ἡ λέξη θάρρος ἔχει δύο ἴδια γράμματα.
Μιά ἀπάντηση στό «Χριστός Ἀνέστη» εἶναι «Ἄληθώς...»
Ἔτσι λεγόταν μία ἀπό τίς μαθήτριες τοῦ Ἰησοῦ.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἑνορίας Μιχαήλ Ἀρχαγγέλου Ἱεράπετρας

Τό χιοῦμορ εἶναι ... ζωή!!!

Δάσκαλος: Αὔριο θά ἔρθει ὁ ἐπιθεωρητής νά μᾶς ἐξετάσει. Θέλω νά εἶστε ἡσυχά καί διαβασμένα γιατί εἶναι πολύ αὐστηρός ὁ ἐπιθεωρητής. Μάλιστα στήν πόρτα τοῦ σχολείου θά τόν ὑποδεχθεῖ ὁ πατέρας τοῦ Χρήστου πού εἶναι καλός κυνηγός καί γιά νά τόν καλοπιάσουμε θά ρίξει πέντε (5) ντουφεκιές νά τόν ὑποδεχτοῦμε.

Χρῆστος (μαθητής): Μά κύριε, ὁ πατέρας μου εἶναι καλός στό σημάδι, ἂν τόν πετύχει μέ τήν πρώτη γιατί νά ρίξει τίς ἄλλες;

Πιλότος πρὸς Πύργο ἐλέγχου:
«Φτάνω στό ἀεροδρόμιο καί ζητῶ ἄδεια προσγειώσης».

Πύργος ἐλέγχου: «Δώσε μας τό ὕψος καί τή θέση σου».

Πιλότος: «Εἶμαι 1,78 μ. καί βρίσκομαι στό πιλοτήριο...».

Ὁ δάσκαλος ρωτᾷ:

-Θεοδώρα, εἶπαμε ὅτι ἐρπετά ὀνομάζονται τά ζῶα πού σέρονται στή γῆ. Μπορεῖς νά μου πéis ἕνα τέτοιο;

-Μάλιστα, κύριε. Τόν μπέμμη μας.

Ἡ δασκάλα ρωτᾷ τόν Λευτέρη στό μάθημα τῆς Γλώσσας, στό κεφάλαιο γιά τά σημεῖα τῆς στίξης:

-Λευτέρη, τί εἶναι ἡ παύλα;

-Τό θηλυκό τοῦ Παύλου, κυρία!

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίας Φωτεινῆς Ἱεράπετρας

Κρυπτόλεξο: βρές τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΓΑΠΗ, ΜΥΡΟΦΟΡΕΣ, ΠΑΘΗ, ΒΑΡΙΑ, ΕΓΚΟΜΙΑ, ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΗ, ΣΤΑΥΡΩΣΗ, ΛΑΖΑΡΟΣ, ΠΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΙΟΥΔΑΣ, ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ, ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ, ΠΑΣΧΑ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΝΑΣΤΑΣΗ.

Α	Ν	Α	Σ	Τ	Α	Σ	Η	Κ	Ξ	Η	Ε	Θ	Α	Ξ	Ε	Α	Γ
Δ	Π	Π	Ε	Γ	Λ	Ε	Ο	Ζ	Μ	Ν	Υ	Γ	Ρ	Γ	Ψ	Θ	Ε
Ι	Α	Ο	Λ	Υ	Ξ	Μ	Ι	Ο	Υ	Δ	Α	Σ	Κ	Ο	Ζ	Ο	Σ
Ε	Δ	Γ	Κ	Η	Π	Ν	Η	Ζ	Ρ	Ι	Γ	Υ	Ζ	Ω	Ι	Κ	Θ
Ρ	Β	Μ	Ζ	Α	Α	Κ	Λ	Κ	Ο	Φ	Γ	Β	Ε	Γ	Μ	Ω	Η
Ο	Ι	Α	Ε	Α	Θ	Ι	Ξ	Μ	Φ	Α	Ε	Φ	Π	Ε	Ν	Ι	Μ
Υ	Ζ	Η	Γ	Ν	Η	Η	Ν	Β	Ο	Ψ	Λ	Ξ	Ι	Δ	Κ	Λ	Α
Σ	Ε	Ξ	Λ	Ι	Δ	Υ	Λ	Α	Ρ	Θ	Ι	Δ	Τ	Ο	Ρ	Α	Ν
Α	Μ	Ν	Β	Μ	Α	Κ	Π	Ω	Ε	Ι	Α	Γ	Α	Π	Η	Χ	Η
Λ	Α	Ζ	Α	Ρ	Ο	Σ	Ι	Ε	Σ	Λ	Ν	Η	Φ	Ι	Ο	Β	Η
Η	Ι	Λ	Ζ	Η	Β	Ζ	Κ	Ξ	Φ	Η	Β	Α	Ι	Ξ	Ν	Κ	Ο
Μ	Ε	Σ	Τ	Α	Υ	Ρ	Ω	Σ	Η	Σ	Δ	Χ	Ο	Λ	Η	Σ	Ν
Ε	Ο	Β	Λ	Μ	Κ	Ι	Ο	Ε	Θ	Ζ	Π	Α	Σ	Χ	Α	Η	Δ

Σαχαροπλαστική: Σουφλέ σοκολάτας

ΥΛΙΚΑ: 🍳 200 γραμμάρια κουβερτούρα, 🍷 200 γραμμάρια ζάχαρη, 🍞 200 γραμμάρια βούτυρο, 🥚 4 αυγά, 🍲 120 γραμμάρια αλεύρι.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: ☺️ Χτυπούμε τὰ αυγά με τὴ ζάχαρη πολὺ καλά καὶ στὴ συνέχεια προσθέτουμε τὸ αλεύρι. 🍷 Λιώνουμε τὴν κουβερτούρα σὲ μπαιν-μαρί. 🍳 Ἀφοῦ λιώσει, προσθέτουμε τὸ βούτυρο καὶ ἀνακατεύουμε συνεχῶς. 🍲 Στὴ συνέχεια ἀνακατεύουμε ὅλα τὰ ὑλικά μαζί. 🍷 Βάζουμε τὸ μείγμα σὲ βουτυρωμένα καὶ αλευρωμένα φορμάκια. 🍲 Τέλος, τὰ ψήνουμε γιὰ εἴκοσι (20) περίπου λεπτά σὲ προθερμασμένο φούρνο, στοὺς 180° C.

Καλή ἐπιτυχία.

Ἄννα Μακρινδάκη
Κατηχητικὸ Σχολεῖο Ἐνορίας
Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Σητείας

